

ואלאס סטיבנס/ שירים

אנקדוטת אנשים באלפים

הנפש, אמר, מרפבת
מן העולם החיצון.

יש אנשים מן המזרח, אמר,
שהם המזרח.
יש אנשים מן הפלד
שהם הפלד.
יש אנשים מן העמק
שהם העמק.

יש אנשים מלותיהם
כצליליהם הטבעיים
של מקומותיהם,
כמו קרקור טוקנים
במקום הטוקנים.

המנדולינה היא בלי
של מקום.
יש מנדולינות של הרים מערביים?
יש מנדולינות של אור-ירח צפוני?

שלמת אשה מלאסה
במקומה,
היא יסוד בלי נראה של מקום זה
ההופך לנראה

אנקדוטה על הכד

שמתִי כֹד בְּטָנְסִי
וְעָגַל הִיָּה, עַל פְּנֵי גִבְעָה.
הוּא גָרַם לְשִׁמְמָה הַזְנוּחָה
לְסֹב אוֹתָהּ גִבְעָה.

הַשְּׁמָמָה נִסְקָה אֵלָיו,
וְהַשְּׁתַרְעָה סָבִיב, לֹא עוֹד פְּרוּעָה.
הַכֹּד עָגַל הִיָּה עַל הַקֶּרְקַע
וְרָם וּבַעַל פֶּתַח בְּאוּר.

הִיָּתָה לוֹ הַשְּׁרָרָה בְּכָל.
הַכֹּד הִיָּה אֶפֶר, חֲשׂוּף.
וְלֹא הִנִּיב לֹא עוֹף אוֹ שִׁיחַ,
כְּמוֹ שׁוֹם דְּבָר אַחַר בְּטָנְסִי.

אנקדוטה ארצית

בְּכֹל פְּעַם שֶׁהָאֲרָנְבִים קִשְׁקְשׁוּ
בְּרַחֲבֵי אוֹקְלֵהוּמָה
סָמַר חֲתוּל־הָאֵשׁ בְּדַרְכָּם.

לְכֹל מְקוֹם שֶׁהָלְכוּ
הָלְכוּ קִשְׁקוּשׁ,
עַד אֲשֶׁר פָּנוּ
בְּקוֹ מַעְגְלֵי, מְהִיר
לְיָמִין
בְּשֵׁל חֲתוּל־הָאֵשׁ.

אוּ עַד אֲשֶׁר פָּנוּ
בְּקוֹ מַעְגְלֵי מְהִיר
לְשִׁמְאֵל,
בְּשֵׁל חֲתוּל־הָאֵשׁ.

הָאֲרָנְבִים קִשְׁקְשׁוּ
חֲתוּל־הָאֵשׁ דְּלָג
לְיָמִין, לְשִׁמְאֵל
וְסָמַר בְּדַרְכָּם.

אַחַר־כֵּן, עֲצַם חֲתוּל־הָאֵשׁ אֶת עֵינָיו
הַבְּהִירוֹת וְנָרְדָם.

קיסר הגלידה

קראו למגלגל הסיגרים הגדולים,
לאותו שרירי, וצווו עליו לחבץ
בספלי המטבח קציפת חלב חושנית.

תנו לנערות להסתובב בשמלה כזאת
שהתרגלו ללבש, ולנערים תנו
להביא פרחים בעתוני החדש שעבר.
תנו להיות להיות סיום של הראות
הקיסר היחיד הוא קיסר הגלידה.

קחו ממלתחת העץ
חסרת שלש ידיות הזכוכית, אותו סדין
עליו רקמה יונים פעם אחת
ופרשוהו עד שיכסה את פניה.
אם יבצבצו רגליה הקרניות הן באות
להראות כמה קרה היא, ואלמה.
תנו למנורה למקד את אורה
הקיסר היחיד הוא קיסר הגלידה.

מטפורות של מגניפיקו

עֲשָׂרִים אֲנָשִׁים הַחוּצִים גָּשֶׁר
אֶלְתוֹדַף כָּפָר,
הֵם עֲשָׂרִים אֲנָשִׁים הַחוּצִים עֲשָׂרִים גָּשֶׁרִים
אֶלְתוֹדַף עֲשָׂרִים כָּפָרִים,
אוּ אִישׁ אֶחָד
הַחוּצָה גָּשֶׁר יַחִיד אֶלְתוֹדַף כָּפָר.

זֶהוּ שִׁיר יֶשׁוּן
שְׂאִינֹו מַעִיד עַל עֲצֻמוֹ...
עֲשָׂרִים אֲנָשִׁים הַחוּצִים גָּשֶׁר
אֶלְתוֹדַף כָּפָר
הֵם
עֲשָׂרִים אֲנָשִׁים הַחוּצִים גָּשֶׁר
אֶלְתוֹדַף כָּפָר.

מִגְּפֵי הָאֲנָשִׁים הוֹלְמִים
עַל קוֹרוֹת הַגָּשֶׁר.
הַקִּיר הַלְבֵּן הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַכָּפָר
עוֹלָה בְּעֵד עֲצֵי פְרִי.

בְּמָה הִרְהַרְתִּי?
כִּן חוֹמַקֶּת מִשְׁמַעוֹת.
הַקִּיר הַלְבֵּן הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַכָּפָר...
עֲצֵי הַפְּרִי...

שישה נופים משמעותיים

1

איש זקן יושב
בצל עץ ארן
בסין.
הוא רואה דרבניות,
כחלות ולבנות,
בקצה הצל,
נעות ברוח.
זקנו מתנועע ברוח.
עץ הארן מתנועע ברוח.
בדרך זו שוטפים מים
על גבי עשבים.

2

הלילה צבעו
כשל זרוע אשה:
לילה, הנקבה,
מערפלת,
בשומה וגמישה,
מסתירה עצמה.
שלולית בוקת,
כצמיד
המטלטל תוך רקוד.

3

אני מודד עצמי
לעמת עץ גבוה.
אני מוצא שאני גבוה בהרבה,
משום שאני מגיע הישר אל השמש,
בעיני;
ואני מגיע אל חוף הים
באזני.
למרות זאת, אני סולד
מן הדרך בה זוחלות הנמלים
אל ומחוץ לצלי.

4

כשחלומי קרוב היה לירח,
קפלי גלימתו הלבנים
מלאו אור צהב.
כפות רגליו
האדימו.
שערו נמלא
גבישים כחלים מסומים
מן הכוכבים,
לא הרחק.

לא כל הסכינים של פנסי הרחוב,
 לא אֶזְמְלִי הַרְחוּבוֹת הָאֲרָכִים,
 גַּם לא פְּטִישֵׁי כְפוֹת־הַגֶּג
 וְהַצְרִיחִים הַגְּבוּהִים,
 יְכוּלִים לְגַלֵּף
 אֶת שְׂכוֹכֵב אֶחָד יְכוּל לְחַרֵּט,
 זוֹהַר מִבְּעַד לְעָלֵי הַגֶּפֶן.

רְצִיּוֹנְלִיסְטִים, חוֹבְשִׁים כּוֹבְעִים רְבוּעִים,
 חוֹשְׁבִים, בְּחֻדְרִים רְבוּעִים,
 מִתְּבוֹנְנִים בְּרֻצָּה,
 מִתְּבוֹנְנִים בְּתַקְרָה.
 הֵם מְגַבִּילִים עֲצָמָם לְמִשְׁלֵשִׁים
 יִשְׂרָאֵלִית.
 אֵילוֹ נְסוּ מְעִינִים,
 חְרוּטִים, קוֹיִם גְּלִיִּים, אֱלִיפְסוֹת –
 כְּמוֹ, לְמִשְׁל, אֱלִיפְסַת מַחְצִית הַיָּרֵחַ –
 רְצִיּוֹנְלִיסְטִים הֵיוּ חוֹבְשִׁים סוּמְבָרְרוּ.